

ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΩΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΩΣ ΦΙΛΑΘΛΟΙ: ΟΙ ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑΣ

1. Οι θέσεις για το όνομα της FYROM

Η δημόσια γραπτή [τοποθέτηση των Οικολόγων Πράσινων](#) για το όνομα της Μακεδονίας, 20.11.2007 ήταν: «Όπου δύο κοινωνίες αυτοπροσδιορίζονται με το ίδιο όνομα, αποτελεί βασική χειρονομία καλής θέλησης να εξειδικεύσει κάθε πλευρά το δικό της αυτοπροσδιορισμό, λαμβάνοντας υπόψη την αντίστοιχη επιλογή της άλλης. Τέτοια ζητήματα, όμως, δε μπορούν να μετατρέπονται σε διπλωματική σύρραξη ούτε σε ζήτημα γοήτρου ή ταπείνωσης ολόκληρων κοινωνιών».

Η [κοινή διακήρυξη των Πράσινων κομμάτων της Βαλκανικής](#) (Θεσσαλονίκη, 6-8 Ιουνίου 2008) ζητά διπλωματική επίλυση με «σεβασμό και ανοχή στα αισθήματα και των δύο πλευρών». Τη διακήρυξη συνυπογράφει και το κόμμα DOM από τη FYROM.

Υπάρχει αναλυτικό κείμενο για το θέμα, όπου θεμελιώνεται η άποψη για κοινά αποδεκτή λύση με σύνθετη ονομασία.

2. Τι ψηφίζουν οι Πράσινοι στο ευρωκοινοβούλιο, και τι οι σύμμαχοι του ΛΑΟΣ

Στις 12 Μαρτίου ψηφίστηκε στο ευρωκοινοβούλιο η τελευταία Έκθεση Προόδου Ε.Ε.-ΠΓΔΜ. Ενόχληση για την ελληνική πολιτική αποτέλεσε η θέση ότι η διαφορά για το όνομα δεν αποτελεί εμπόδιο στην ενταξιακή πορεία της γειτονικής χώρας.

Τη θέση αυτή υπερψήφισαν και οι 7 από τους 9 ευρωβουλευτές της ομάδας των «Ανεξάρτητων Δημοκρατών», στην οποία μετέχει και ο ευρωβουλευτής του ΛΑΟΣ. Το τελευταίο δέχθηκε χωρίς αντιρρήσεις την ψήφο αυτή των συμμάχων του, αποφεύγοντας ακόμη και μια τυπική διαμαρτυρία.

Οι Πράσινοι ήταν από τις ελάχιστες πολιτικές ομάδες που ΔΕΝ υπερψήφισαν τη συγκεκριμένη θέση, προσβλέποντας σε πιθανή αναδιαμόρφωση της θέσης τους από κοινού με τους ευρωβουλευτές που θα εκλέξουν οι Οικολόγοι Πράσινοι.

Σε κάθε πολιτική ομάδα του ευρωκοινοβουλίου, οι θέσεις διαμορφώνονται από τις χώρες που έχουν ευρωβουλευτή. Η εκλογή ευρωβουλευτών από τους Οικολόγους Πράσινους, αποτελεί τον αποτελεσματικότερο τρόπο να φθάνουν στους Πράσινους οι θεμιτές ελληνικές ευαισθησίες.

3. Οι Οικολόγοι Πράσινοι και το «Ουράνιο Τόξο»

Οι Οικολόγοι Πράσινοι απέρριψαν βολιδοσκοπήσεις για εκλογική συνεργασία τους με το «Ουράνιο Τόξο», τόσο στις ευρωεκλογές του 2004 όσο και στις βουλευτικές εκλογές του 2007. Θεωρούν πάντως ότι η παρουσία του ως μειονοτικού κόμματος με περιορισμένη εκλογική απήχηση συνέβαλε να αναθεωρήσει η κοινή γνώμη στην ΠΓΔΜ τις παλιότερες αντιλήψεις της για εκτεταμένη μειονότητα ομοεθνών τους στην ελληνική Μακεδονία, εκτονώνοντας τον αλυτρωτισμό.

Η «Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία», που περιλαμβάνει τα μειονοτικά κόμματα της Ευρώπης (ανάμεσά τους και το «Ουράνιο Τόξο»), αποτελεί χωριστό πολιτικό σχηματισμό από το Ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα. Εκλέγονται με διαφορετικά ψηφοδέλτια και η πολιτική τους δράση στο ευρωκοινοβούλιο είναι χωριστή. Διατηρούν τυπικά μόνο κοινή ομάδα, καθώς κανείς από τους δύο δε συγκεντρώνει μόνος του επαρκή αριθμό ευρωβουλευτών.

4. Η ανεξαρτησία του Κοσόβου και οι απορίες του δημάρχου Αθηναίων.

Ενημερώνουμε το γνωστό «προστάτη» των δέντρων της οδού Πατησίων ότι άδικα ανησυχεί για τη θέση των Οικολόγων Πράσινων. Έχουμε ταχθεί υπέρ της αυτονομίας και κατά της ανεξαρτησίας του Κοσόβου από το 2005, θέση που επαναλήφθηκε και στα τέλη του 2007, αμέσως μετά τη μονομερή κήρυξη της ανεξαρτησίας του.

Φαίνεται πως ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης θυμήθηκε την εποχή που, ως στέλεχος της Πολιτικής Άνοιξης, ζητούσε το κόμμα του να συμμαχήσει με τον ακροδεξιό Λεπέν και να μιμηθεί την πολιτική του.

5. Περί Κεμάλ και Θεσσαλονίκης

Το θέμα έχει ήδη εξαντληθεί από το Φεβρουάριο του 2007. Για όσους δεν κουράστηκαν να ασχολούνται, η τοποθέτηση του Μιχ. Τρεμόπουλου ως νομαρχιακού συμβούλου αποτελούσε απάντηση σε πρωτοβουλία του νομάρχη κ. Ψωμιάδη να αυτοχρισθεί αρμόδιος για τα σχολικά βιβλία της Ιστορίας. Οι Οικολόγοι Πράσινοι έχουν [δηλώσει από τις 13.02.2007](#) ότι «το πολυεθνικό παρελθόν που έχει η Θεσσαλονίκη παράλληλα με την ελληνική της ταυτότητα, αποτελεί αναξιοποίητο πλούτο και όχι απειλητικό φάντασμα που χρειάζεται να ξορκίζουμε».

Η αναφορά του Μιχ. Τρεμόπουλου στον Κεμάλ («η πόλη έπρεπε να τον έχει τιμήσει» παρέπεμπε σε ήδη διατυπωμένη πρόταση του δημοτικού συμβούλου Γιάννη Μπουτάρη και ομάδας επιχειρηματιών από τις δύο χώρες: στην πρόταση προβλεπόταν επαναφορά του ονόματος του Κεμάλ στο μικρό στενό της οδού Αποστόλου Παύλου όπου είχε γεννηθεί (και που έφερε το όνομα του Κεμάλ μεταξύ 1938 και 1955), με παράλληλη μετονομασία αντίστοιχου δρόμου της Κωνσταντινούπολης με το όνομα κάποιου σημαντικού Έλληνα.

Σημειώνουμε ότι ο Κεμάλ δεν υπήρξε μόνο ιδρυτής του τουρκικού κράτους και υπεύθυνος για πολλές σφαγές μειονοτήτων, αλλά και βασικός σύμμαχος της χώρας μας στην υπεράσπιση της Ανατολικής Μακεδονίας και της Δυτικής Θράκης απέναντι στις βουλγαρικές διεκδικήσεις της εποχής του Μεσοπολέμου.

Οι Οικολόγοι Πράσινοι υποστηρίζουν το είδος της ιστορικής μνήμης που ένωσε την Ευρώπη μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και όχι εκείνο που έκανε ερείπια την πρώην Γιουγκοσλαβία.

6. Οι Πόντιοι στη Θράκη και ένα άρθρο του 1990.

Ορισμένοι υποστηρίζουν σοβαρά ότι ένα άρθρο που γράφτηκε πριν 19 χρόνια, μπορεί να ανασύρεται σήμερα για να κριθεί αποκλειστικά από τον... τίτλο του. Όποιος λοιπόν διαβάσει ολόκληρο [το προσωπικό άρθρο του Μιχ. Τρεμόπουλου στην «Οικοτοπία» του 1990](#), βλέπει καθαρά ότι αναφερόταν στην τότε ελληνική πολιτική, που αντιμετώπιζε τη μειονότητα περίπου ως εθνική απειλή. Οι περισσότερες από τις απόψεις που κατατίθενται στο άρθρο αποτελούν πια επίσημη ελληνική πολιτική εδώ και πολλά χρόνια, χωρίς να αποδειχθούν επιζήμιες ούτε για τους Πόντιους, ούτε για τη Θράκη ούτε για τη χώρα.

Τη Δευτέρα ο Μ. Τρεμόπουλος είχε στην Κομοτηνή σχετικές συζητήσεις ενώ στελέχη των παλινοστούντων Ποντίων από την πρώην ΕΣΣΔ του έχουν ζητήσει εγγράφως συγγνώμη γιατί κάποιοι τους παρέσυραν εναντίον του.

7. Η επέμβαση στη Γιουγκοσλαβία και η θέση των Πράσινων

Στα ελληνικά Μέσα Ενημέρωσης της εποχής είχε υπερπροβληθεί η στάση των Γερμανών και των Γάλλων Πράσινων. Από την άλλη, είχε αποσιωπηθεί τελείως η ρητή καταδίκη των βομβαρδισμών από τους Ευρωπαίους Πράσινους, με [επίσημη ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Πράσινων Κομμάτων στις 28.4.1999](#). Στην καταδίκη της επέμβασης είχαν διαφωνήσει μόλις 4 από τα 32 πράσινα κόμματα.

Στην επέμβαση του ΝΑΤΟ μπορούσε να είχε ασκήσει βέτο οποιαδήποτε χώρα-μέλος του, ανάμεσά τους και η Ελλάδα. Δεν το έκανε η τότε κυβέρνηση Σημίτη, αλλά ούτε και το ζήτησε δημόσια κανένα ελληνικό κόμμα. Αντίθετα με τους Ευρωπαίους Πράσινους, όλοι αυτοί θα μπορούσαν να είχαν σταματήσει τους βομβαρδισμούς.

Οι Οικολόγοι Πράσινοι δεν υπήρχαν τότε, όμως οι άνθρωποι που τους δημιούργησαν είχαν τότε κινηθεί στο πνεύμα της πλειοψηφίας των πράσινων κομμάτων, με πικετοφορία στη γερμανική πρεσβεία κατά την επίσκεψη του Φίσερ παραμονές των βομβαρδισμών, συμμετοχή στις διαδηλώσεις που ακολούθησαν και διοργάνωση κοινής συνάντησης όλων των πράσινων κομμάτων της Βαλκανικής: Η ίδρυση του Πράσινου Βαλκανικού Δικτύου συνδέθηκε με την από κοινού καταδίκη των βομβαρδισμών.